

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/230/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2313228928
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Doležajová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:2313228928.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Doležajovej a sudkýň JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Marty Polyákovej, v právnej veci žalobcu: 1. N. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. A., T. XXXX/XX, 2. I. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. A., T. XXXX/XX, obaja zastúpení JUDr. Gabrielou Košudovou, advokátkou so sídlom v Nitre, Svätoplukovo nám. 3, proti žalovanému: C. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y., R. XXXX/XXX, zastúpený JUDr. Ivetou Lenčేశovou, advokátkou so sídlom v Nitre, Farská 28, o určenie neexistencie pohľadávky a určenie, že na nehnuteľnostiach neviazne záložné právo, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 05. 04. 2017 č. k. 16C/27/2014-428 takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach týkajúcich sa náhrady trov konania a trov konania štátu p o t v r d z u j e .

II. Vo zvyšku odvolanie žalovaného o d m i e t a .

III. Žalobcom v 1. a v 2. rade p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. určil, že neexistuje pohľadávka žalovaného vo výške 42.000 eur voči žalobcovi v 1. rade a žalobkyni v 2. rade (/ďalej len žalobcovia) na základe Zmluvy o pôžičke spísanej do notárskej zápisnice zo dňa 06. 05. 2013, č. N1600/2013, NZ14801/2013 NCRIs15118/2013. Výrokom II. určil, že nevzniklo záložné právo k spoluvlastníckemu podielu žalobcu v 1. rade vo výške 1-ici na nehnuteľnostiach zapísaných v katastri nehnuteľností Okresného úradu Galanta, Katastrálneho odboru na LV č. XXXX pre okres K. obec D. A. a katastrálne územie D. A. ako pozemky registra „C“ parcely č. 1291/1 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 503 m², parcela č. 1291/2 záhrada o výmere 687 m² a stavba - rodinný dom s. č. XXXX na parcele č. 1291/1 zriadené v prospech žalovaného Zmluvou o zriadení záložného práva spísanou do notárskej zápisnice zo dňa 06. 05. 2013 č. N1600/2013, NZ14801/2013 NCRIs15118/2013, ktorého vklad do katastra nehnuteľností bol povolený rozhodnutím Správy katastra Galanta zo dňa 27.05.2013, číslo vkladu V 1536/2013. Výrokom III. určil, že nevzniklo záložné právo k spoluvlastníckemu podielu žalobkyne v 2.rade vo výške 1/2 na nehnuteľnostiach zapísaných v katastri nehnuteľností Okresného úradu Galanta, Katastrálneho odboru na LV č. XXXX pre okres K. obec D. A. a katastrálne územie D. A. ako pozemky registra „C“ parcely č. 1291/1 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 503 m², parcela č. 1291/2 záhrada o výmere 687 m² a stavba - rodinný dom s. č. XXXX na parcele č. 1291/1 zriadené v prospech žalovaného Zmluvou o zriadení záložného práva spísanou do notárskej zápisnice zo dňa 06.05.2013 č. N1600/2013, NZ14801/2013 NCRIs15118/2013, ktorého vklad do katastra nehnuteľností bol povolený rozhodnutím Správy katastra Galanta zo dňa 27.05.2013, číslo vkladu V 1536/2013. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcom v 1.a 2. rade priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (výrok IV.), žalovanému uložil povinnosť zaplatiť Okresnému súdu Nové Zámky súdny poplatok za žalobu vo výške

268,65 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok V.) a štátu priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému (výrok VI.).

2. Svoje rozhodnutie právne oprel o ust. § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP); § 37 ods. 1, § 39, § 40 ods. 1 a 3, § 151b, § 657 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ). Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že žalobcovia v 1. a v 2. rade sú podielovými spoluvlastníkmi každý v 1-ici nehnuteľností na LV č. XXXX D. A. ako pozemky registra „C“, parc. č. 1291/1 - zastavané plochy a nádvorja o výmere 503 m², parc. č. 1291/2 - záhrada o výmere 687 m² a rodinný dom s. č. XXXX na parc. č. 1291/1. Dňa 06. 05. 2013 bola do notárskej zápisnice N1600/2013, NZ14801/2013 NCRIs15118/2013 na notárskom úrade C. Y. za prítomnosti žalovaného ako veriteľa a žalobcov ako dlžníkov spísaná Zmluva o pôžičke zabezpečená zriadením záložného práva na nehnuteľnosť žalobcov podľa § 657 a § 151b a nasl. Občianskeho zákonníka, podľa ktorej veriteľ pred podpisom notárskej zápisnice odovzdal dlžníkom sumu v celkovej výške 42.000 eur ako peňažnú pôžičku a dlžníci sa spoločne a nerozdielne zaviazali vrátiť veriteľovi pôžičku v lehote najneskôr do 06. 11. 2013. Podľa článku II notárskej zápisnice bolo zriadené záložné právo na zabezpečenie tejto peňažnej pohľadávky a jej príslušenstva na nehnuteľnosti vo vlastníctve dlžníkov zapísané na LV č. XXXX v k. ú. D. A.. Dospel k záveru, že žaloba žalobcov je dôvodná a žalobcovia preukázali naliehavý právny záujem na určovacej žalobe, pretože iným spôsobom nie je možné odstrániť existujúci stav a neisté postavenie žalobcov vo vzťahu k žalovanému. Na podklade predložených listinných dôkazov, a to znaleckého posudku č. 7/2014, znaleckého posudku č. 34/2016 a odborného vyjadrenia k znaleckému posudku konštatoval, že zmluva o pôžičke, na základe ktorej by mala existovať pohľadávka žalobcov voči žalovanému je absolútne neplatná, pretože uvedenú zmluvu žalobcovia nepodpísali a neprejavili vôľu požičať si finančné prostriedky od žalovaného. Vyzdvihol, že žalovaný uviedol, že finančné prostriedky požičal dcére žalobcov Z. Y., ktorej ich odovzdal a ktorá tieto prevzala, čo potvrdil i svedok U. W., ktorý bol prítomný pri podpísaní notárskej zápisnice, a tiež svedkyňa Z. Y., dcéra žalobcov. Považoval za nepochybné, že tak nemohla vzniknúť pohľadávka žalobcov voči žalovanému, keď zo strany žalovaného nedošlo k reálnemu odovzdaniu finančných prostriedkov žalobcom. S poukazom na zistenie, že spornú notársku zápisnicu nepodpísali žalobcovia mal za to, že nemohlo vzniknúť ani záložné právo k nehnuteľnostiam v podielovom spoluvlastníctve žalobcov v kat. úz. D. A. zapísaných na LV č. XXXX. V tejto súvislosti uviedol, svedkyňa Z. Y. potvrdila, že jej rodičia neboli prítomní pri podpísaní notárskej zápisnice, išlo o iné osoby, ktoré zabezpečili jej známi, mala k dispozícii občianske preukazy žalobcov, prípadne ich údaje, keď podpísala v ich mene viaceré zmluvy o poskytnutí pôžičky a sama notárka, vzhľadom na časové obdobie, nebola schopná jednoznačne potvrdiť, či sa jednalo o žalobcov. Návrh žalovaného na prerušenie konania v súvislosti s trestným oznámením na Z. Y. zamietol z dôvodu, že v čase rozhodovania súdu takéto konanie neprebiehало a výsledok vyšetrovacieho konania vo vzťahu k svedkyňi by nemal žiadny význam pre rozhodnutie v tomto spore.

3. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal v konaní plne úspešným žalobcom nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník podľa § 262 ods. 2 CSP. Žalovaného zaviazal na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 268,65 eura podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/92 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, čo predstavuje 90 % súdneho poplatku (3 x 99,50 eur) podľa položky 1b Sadzobníka súdnych poplatkov, pretože žalobcovia boli od poplatku vo výške 90 % oslobodení. Priznanie nároku štátu na náhradu trov konania voči žalovanému v súvislosti s vykonaným znaleckým dokazovaním oprel o ust. § 259 CSP s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. V tomto smere uviedol, že v konaní nariadil znalecké dokazovanie uznesením č. k. 16C/27/2014-324 zo dňa 14. 06. 2016 a ustanovená znalkyňa Mgr. Alena Najšlová z odboru písomoznalectva si za vypracovanie znaleckého posudku č. 34/2016 vyúčtovala odmenu podľa vyhlášky MS SR č. 494/2004 Z. z. vo výške 631,64 eura a za odborné vyjadrenie k znaleckému posudku na návrh žalovaného si vyúčtovala odmenu vo výške 166 eur. Strany sporu zložili zálohy na znalecké dokazovanie, a to žalovaný vo výške 200 eur a žalobcovia každý vo výške 50 eur, pričom o priznaní odmeny ustanovenej znalkyňi bude rozhodnuté samostatným uznesením, avšak vzhľadom na uplatnenú odmenu a zložené zálohy je nepochybné, že časť zálohy bude hrazená z rozpočtových prostriedkov súdu.

4. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním žalovaný len vo výrokoch týkajúcich sa náhrady trov konania, vrátane trov štátu a povinnosti zaplatiť súdny poplatok. Žiadal

v týchto častiach napadnutý rozsudok zmeniť, nepriznať žalobcom nárok na náhradu trov konania, uložiť mu povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 179,10 eura a nepriznať štátu voči nemu nárok na náhradu trov konania dôvodiac, že rozhodnutie v napadnutých častiach vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na znenie ust. § 257 CSP týkajúceho sa možnosti súdu nepriznať náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré umožňujú prihliadnúť k zvláštnostiam jednotlivých prípadov a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti. Aplikáciu tohto ustanovenia odôvodnil skutkovými okolnosťami týkajúcimi sa predmetnej veci a okolnosťami, za ktorých poskytol peniaze. Zvýraznil, že pri podpise notárskej zápisnice mu boli osoby podpisujúce notársku zápisnicu predstavené ako rodičia Z. Y. a nevedel, že ju podpisujú iní ľudia, čím bol uvedený do omylu, pôžička mu vrátená nebola a utrpel tak značnú škodu 42.000 eur, z ktorého dôvodu aj podal dňa 04. 04. 2017 trestné oznámenie. Až na pojednávaní dňa 09. 03. 2017 sa po výsluchu svedkyne Z. Y. totiž dozvedel, že zrejme došlo k spáchaniu trestného činu podvodu voči nemu ako poškodenému. Dôvody hodné osobitného zreteľa tak vzhliadol v tom, že od začiatku uvádzal skutkové tvrdenia v súlade so skutočným priebehom udalostí, vynaložil viac ako priemernú starostlivosť a opatrnosť vo vzťahu k právnomu úkonu, na základe ktorého došlo k peňažnej pôžičke a k zriadeniu záložného práva, napriek tomu sa stal obeťou podvodu. Akcentoval, že i keď on sám nijako nezavinil vyvolanie predmetného sporu, všetky okolnosti sú na jeho ľarchu a navyše má znášať aj bremeno trov konania za žalobcov. Mal za to, že rovnako je potrebné zohľadniť jeho postoj v konaní, keď voči výrokom rozsudku vo veci samej odvolanie nepodal. Vytkol prvoinštančnému súdu, že pri rozhodovaní o trovách konania opomenul možnosť aplikácie § 257 CSP. Vo vzťahu k povinnosti zaplatiť súdny poplatok uviedol, že predmetom konania bolo určenie neexistencie pohľadávky a určenie, že záložné právo k nehnuteľnosti nevzniklo, pričom sa jednalo o rovnakú nehnuteľnosť v oboch určovacích výrokoch, a preto základom pre určenie súdneho poplatku tak mohla byť suma 2 x 99,50 eura a nie 3 x 99,50 eura, ako rozhodol súd prvej inštancie. Nesúhlasil tiež s jemu uloženou povinnosťou nahradiť trovy znaleckého dokazovania, pretože znalecké dokazovanie navrhla vykonať právna zástupkyňa žalobcov a rovnako poukázal už na uvedené dôvody hodné osobitného zreteľa.

5. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrili žalobcovia písomným podaním, v ktorom uviedli, že im ako žalobcom nesporne vzniklo právo na náhradu účelne vynaložených trov a nákladov spojených s uplatnením ich práva na súde v zmysle § 255 CSP. Dôvodili, že aplikácia ust. § 257 má výnimočný charakter a musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci. Vyzdvihli, že u žalovaného, ako bývalého policajta, nemožno hovoriť o nízkom právnom povedomí, pričom tento poskytol ich dcére v hotovosti sumu 42.000 eur napriek tomu, že medzi fyzickými osobami nepodnikateľmi za zakazuje platba v hotovosti nad sumu prevyšujúcu 15.000 eur (§ 4 ods. 2 zák. č. 394/2012 Z. z.) a navyše žalovaný aj podpísal notársku zápisnicu o tejto skutočnosti. Akcentovali, že od začiatku musel žalovaný vedieť, že ich tvrdenie, že im neposkytol sumu 42.000 eur je pravdivé. Prezentovali názor, že celý spor nebol dôsledkom konania iba ich dcéry, ale svoj podiel nesie aj žalovaný tým, že podpísal zápisnicu, ktorá neodzrkadľuje skutočný stav, pretože finančné prostriedky nepožičal im, ale ich dcére. Uzavreli, že v danej veci neexistujú žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by opodstatňovali nepriznanie im náhrady trov konania ako úspešnej strane sporu. K namietanej výške súdneho poplatku uviedli, že predmetom konania bolo určenie neexistencie pohľadávky a určenie, že záložné právo nevzniklo a to k dvom rôznym spoluvlastníckym podielom vo vlastníctve dvoch rôznych osôb, nie k jednej nehnuteľnosti. Mali za to, že i keď znalecké dokazovanie navrhli, urobili tak z dôvodu preukázania správnosti ich tvrdení, čo sa aj stalo. Žiadali preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach ako vecne správny potvrdiť.

6. Odvolací súd po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote (§ 359, § 362 ods. 1 CSP) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach týkajúcich sa trov konania, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

7. Predmetom konania v danej veci bola žaloba žalobcov, ktorou sa voči žalovanému domáhali určenia, že neexistuje pohľadávka žalovaného vo výške 42.000 eur voči nim na základe Zmluvy o pôžičke spísanej do notárskej zápisnice zo dňa 06. 05. 2013 č. N1600/2013, NZ14801/2013 NCRIs15118/2013, určenia, že nevzniklo záložné právo k spoluvlastníckym podielom žalobcov na nehnuteľnostiach zapísaných v katastri nehnuteľností Okresného úradu Galanta, Katastrálneho odboru na LV č. XXXX pre okres K. obec D. A. a katastrálne územie D. A. ako pozemky registra „C“ parcely č. 1291/1 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 503m², parcela č. 1291/2 záhrada o výmere 687m² a stavba

- rodinný dom s. č. XXXX na parcele č. 1291/1 zriadené v prospech žalovaného Zmluvou o zriadení záložného práva spísanou do notárskej zápisnice zo dňa 06. 05. 2013 č. N1600/2013, NZ14801/2013 NCRIs15118/2013. Súd prvej inštancie vo veci samej rozhodol napadnutým rozsudkom tak, že určil, že neexistuje pohľadávka žalovaného vo výške 42.000 eur voči žalobcom na základe Zmluvy o pôžičke spísanej do notárskej zápisnice zo dňa 06. 05. 2013, č. N1600/2013, NZ14801/2013 NCRIs15118/2013 a že nevzniklo záložné právo k spoluvlastníckemu podielu žalobcu v 1. rade a žalobkyne v 2. rade každého vo výške 1-ici na nehnuteľnostiach zapísaných v katastri nehnuteľností Okresného úradu Galanta, Katastrálneho odboru na LV č. XXXX pre okres K. obec D. A. a katastrálne územie D. A. ako pozemky registra „C“ parcely č. 1291/1 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 503 m², parcela č. 1291/2 záhrada o výmere 687 m² a stavba - rodinný dom s. č. XXXX na parcele č. 1291/1 zriadené v prospech žalovaného Zmluvou o zriadení záložného práva spísanou do notárskej zápisnice zo dňa 06. 05. 2013 č. N1600/2013, NZ14801/2013 NCRIs15118/2013, ktorého vklad do katastra nehnuteľností bol povolený rozhodnutím Správy katastra Galanta zo dňa 27.05.2013, číslo vkladu V 1536/2013.

8. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

9. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

10. Trovy konania sú výdavky, ktoré vznikajú subjektom konania pri uskutočňovaní jednotlivých procesných úkonov počas konania. Plnia dôležité funkcie pri prevencii a sú zároveň aj sankciou za neúspech v konaní, alebo za chybné vedenie konania. Trovy konania chránia pred šikanóznym vedením sporov a svojvoľným uplatňovaním alebo bránením práva. Za trovy konania sa považujú len tie výdavky, ktoré vznikli od momentu začatia konania do jeho skončenia, resp., ktoré vznikli aj pred začatím konania, ale ich vynaloženie bezprostredne súvisí s konaním.

11. V sporových konaniach sa uplatňuje tzv. zásada úspechu, t.j. strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane. Oslobodenie od povinnosti nahradiť trovy konania úspešnej strane nie je možné. Ani v prípade, ak bolo neúspešnej strane priznané oslobodenie od súdnych poplatkov (ktoré sa vzťahuje len na jej prípadnú poplatkovú povinnosť), nezbaňuje ju to povinnosti nahradiť trovy konania úspešnej strane. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. U žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritorneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, t.j. ak sa jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Strana, ktorá mala plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Výnimkou zo zásady zodpovednosti za výsledok je ust. § 257 CSP, ktoré umožňuje súdu, aby vo výnimočných prípadoch z dôvodov hodných osobitného zreteľa strane sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania, túto náhradu celkom alebo sčasti nepriznal. Úvaha súdu, či ide o výnimočný prípad a či existujú dôvody hodné osobitného zreteľa musí vždy zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať výnimočnú povahu. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa je významným z hľadiska aplikácie § 257 CSP nielen charakter konania alebo charakter procesnej situácie, ale i okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde, postoj strán v konaní, pričom je potrebné prihliadať k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých strán. Je potrebné vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale treba zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia na majetkové pomery oprávnenej strany. Vo všeobecnosti možno povedať, že vždy treba zvažovať okolnosti konkrétneho prípadu, a to nielen okolnosti spočívajúce vo veci, ale i okolnosti na strane strán, a to nielen toho, v koho prospech má byť toto ustanovenie použité, ale aj na strane toho, komu inak patriaci nárok nie je priznaný a či možno od neho spravodlivo požadovať, aby trovy konania znášal bez nároku na ich náhradu, keď mal v konaní úspech. Odvolací súd tiež poukazuje i na ustálenú judikatúru, podľa ktorej toto ustanovenie nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvoľe), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Ustanovenie preto nie je možné vykladať tak, že je naň možné prihliadať kedykoľvek bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. januára 2010 sp. zn. 2 MCdo 17/2009).

12. V súdnej veci niet sporu o tom, že žalobcovia mali vo veci plný úspech, keď preskúmaným rozsudkom súdu prvej inštancie bolo ich žalobe v merite veci plne vyhovené, ktoré výroky žalovaný ani odvolaním nenapadol. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania tak bol dôvodný postup podľa § 255

ods. 1 CSP a priznanie, v konaní plne úspešným žalobcom, nároku na náhradu trov konania, ako to správne učinil i prvoinštančný súd. Odvolací súd hodnotiac vec i z hľadiska aplikácie § 257 CSP vo svetle zhora podaných východísk, ktorého sa žalovaný vo svojom odvolaní osobitne dovolával, dospel k záveru o neexistencii dôvodov hodných osobitného zreteľa pre výnimočné nepriznanie nároku na náhradu trov konania žalobcom. Tieto totiž nemožno vzhľadom na žalovaným tvrdených okolnostiach a to že nezavinil vyvolanie sporu, napriek vynaloženiu viac ako priemernej starostlivosti a opatrnosti vo vzťahu k právnomu úkonu (pôžička a zriadenie záložného práva) sa stal obeťou podvodu, ako i s ohľadom na jeho postoj v konaní. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že ani žalobcovia vznik sporu nezavinili, keď medzi nimi a žalovaným nikdy nedošlo k uzatvoreniu predmetnej zmluvy o pôžičke a o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam v ich spoluvlastníctve, a boli tak nútení svoje práva hájiť súdnou cestou. Samotná skutočnosť, že žalovaný bol do omylu pri uzatváraní týchto zmlúv, uvedený ich dcérou Z. Y., bez ďalšieho nemôže ísť na vrub žalobcov. Tiež postoj žalovaného nemožno vnímať len z hľadiska toho, že nepodal odvolanie voči rozsudku prvoinštančného súdu, ktorým bolo žalobe vyhovené, ale komplexne v rámci celého konania, počas ktorého až do vyhlásenia rozsudku žalovaný brojil proti dôvodnosti žaloby, a to aj po rozsiahlo vykonanom dokazovaní, vrátane 2 znaleckých posudkov z odboru písomoznalectva a výsluchu svedkyne Z. Y.. Za danej situácie tak žalovaným uvádzané skutočnosti nepredstavujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pričom ani od žalobcov nemožno spravodlivo požadovať, s ohľadom na okolnosti prípadu, ako i ich status invalidných dôchodcov a sociálne pomery (viď uznesenie zo dňa 20. 12. 2013 č. k. 5C/361/2013-93, ktorým žalobcom bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov v rozsahu 90 %), aby trovy konania znášali bez nároku na ich náhradu. Pokiaľ teda nebola zistená existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa v danej veci pre aplikáciu § 257 CSP, pri rozhodovaní o náhrade trov konania bolo potrebné postupovať podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcom priznať nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, ako to správne učinil súd prvej inštancie.

13. Rovnako tak za správne je potrebné považovať i preskúmané rozhodnutie v časti trov konania štátu. Uznesením súdu prvej inštancie zo dňa 11. 04. 2017 č. k. 16C/27/2014-449, právoplatným dňa 19. 04. 2017, bola v konaní ustanovenej znalkyni z odboru Písomoznalectvo, odvetvie Ručné písmo Mgr. Alene Najšlovej, priznaná odmena za znalecký posudok č. 34/2016 a za podanie odborného vyjadrenia k znaleckému posudku vo výške 797,64 eura a náhrada hotových výdavkov vo výške 15,36 eura, t. j. úhrnom suma 813 eur s tým, že táto bola hrazená ako zo záloh zložených stranami sporu vo výške 300 eur, tak i z rozpočtových prostriedkov súdu v sume 513 eur. Tým vznikol štátu nárok na náhradu týchto trov a to voči v konaní neúspešnému žalovanému. Tento záver nie je spôsobilý spochybniť ani poukaz žalovaného na to, že vykonanie dôkazu znaleckým posudkom navrhli žalobcovia, ktorá okolnosť mala význam len vo vzťahu k zloženiu preddavku na trovy dôkazu v čase rozhodovania prvoinštančného súdu o nariadení znaleckého dokazovania (§ 141 OSP). Pokiaľ sa žalovaný i pri rozhodovaní o nároku štátu na náhradu trov dovolával dôvodov hodných osobitného zreteľa, odvolací súd v tomto smere poukazuje na svoje závery uvedené pod bodom 12, ktoré duplicitne opakovať nebude.

14. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch IV. a VI. ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

15. Podľa § 234 ods. 1 CSP súd rozhoduje uznesením, ak nerozhoduje vo veci samej.

16. Podľa § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

17. Podľa § 386 písm. c/ CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

18. V danom prípade žalovaný odvolaním napadol i výrok (V.) rozsudku, ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok za žalobu vo výške 268,65 eura. V tomto smere je potrebné uviesť, že hoci tento výrok sa stal súčasťou výroku rozsudku, nestráca zároveň povahu rozhodnutia vydaného vo forme uznesenia, pre ktoré platí, že odvolanie je prípustné iba vtedy, ak to zákon pripúšťa. Uznesenia, proti ktorým je možné účinne podať odvolanie sú taxatívne vymenované v § 357 CSP, pričom uznesenie, ktorým sa rozhodlo o poplatkovej povinnosti v enumeratívnom výpočte tohto ustanovenia obsiahnuté nie je. Odvolací súd preto postupujúc v intenciách § 386 písm. c/ CSP odvolanie žalovaného v tejto časti odmietol, keďže smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

19. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a s ohľadom na plný úspech žalobcov v I. a 2. rade v odvolacom konaní im priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).